

Згідно з частиною першою статті 24 Закону України «Про відпустки» від 15 листопада 1996 року № 504/96-ВР із змінами (далі — Закон України «Про відпустки») та частиною першою статті 83 Кодексу законів про працю України (далі — КЗпП України) у разі звільнення працівника йому виплачується грошова компенсація за усі не використані ним дні щорічної відпустки, а також додаткової відпустки працівникам, які мають дітей або повнолітню дитину — інваліда з дитинства підгрупи А І групи

Відповідно до частини другої статті 24 Закону України «Про відпустки» у разі звільнення керівних, педагогічних, наукових, науково-педагогічних працівників, спеціалістів навчальних закладів, які до звільнення пропрацювали не менш як 10 місяців, грошова компенсація виплачується за не використані ними дні щорічних відпусток з розрахунку повної їх тривалості.

Отже, зазначеним вище особам, які до звільнення пропрацювали менше 10 місяців, грошова компенсація виплачується пропорційно відпрацьованому ними часу (з розрахунку тривалості щорічної основної відпустки, на яку має право працівник, за кожний відпрацьований місяць).

Згідно з частиною третьою статті 24 Закону України «Про відпустки» у разі переведення працівника на роботу до іншого закладу (установи, організації) грошова компенсація за не використані ним дні щорічних відпусток за його бажанням має бути перерахована на рахунок закладу (установи, організації), до якого переведено працівника.

Відповідно до частини другої статті 21 Закону України «Про відпустки» порядок обчислення заробітної плати для виплати працівникам грошової компенсації за невикористані відпустки встановлюється Кабінетом Міністрів України.

□ **Варто зазначити**! Порядок обчислення середньої заробітної плати затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 08.02.1995 № 100 (із змінами).

Відповідно до норм статті 116 КЗпП України при звільненні працівника виплата усіх сум, що належать йому від закладу, установи, організації, здійснюється у день звільнення. Якщо працівник у день звільнення не працював, то зазначені суми мають бути виплачені не пізніше наступного дня після пред'явлення звільненим працівником вимоги про розрахунок.

Про нараховані суми, належні працівникові при звільненні, власник або уповноважений ним орган має письмово повідомити працівника перед виплатою зазначених сум. У разі спору про розмір сум, що належать працівникові при звільненні, власник або уповноважений ним орган у будь-якому випадку має у зазначений у статті 116 КЗпП України строк виплатити не оспорювану ним суму.

Згідно з частиною першою статті 117 КЗпП України у разі невиплати з вини власника або уповноваженого ним органу належних звільненому працівникові сум у строки, зазначені у статті 116 КЗпП України, при відсутності спору про їх розмір заклад, установа, організація має виплатити працівникові його середній заробіток за увесь час затримки по день фактичного розрахунку.

Дементьева Ю. В.

□ **Юрисконсульт Миколаївської обласної організації**

□ **Профспілки працівників освіти і науки України.**

